

Mensenzoon

Liturgiesuggesties:

Schriftberijming 20: 1, 2 en 3

Schriftberijming 20: 4 en 5

Psalm 119: 39

OPENBARING 1: 12-20

Psalm 95: 1 OB

Na verkondiging: Psalm 97: 1 en 7 OB

Na ronddelen brood: Psalm 34:4

Na ronddelen wijn: Psalm 34: 7

Psalm 108: 1 OB

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Veel mensen zijn vandaag de dag het zicht op de Here Jezus kwijtgeraakt.
zien Hem niet meer.

Ze zien niets meer van Hem in deze gebroken wereld.

Ze horen zijn stem niet meer.

Ligt dat aan Jezus?

Heeft Hij Zich misschien teruggetrokken in zijn hemel van koper of toren van ivoor?

Want Jezus ... ach waar is Hij als we Hem juist nu zo heel hard nodig hebben?

Juist nu, nu de hele wereld in beroering lijkt te raken.

Nu de kerk in ons eigen lieve vaderland steeds onkerkelijker dreigt te worden.

Waar is dan Jezus?

Niet voor niets heeft de apostel Johannes - wat hij gezien heeft - moeten opschrijven
in een Boek.

Niet voor niets heeft hij dat Boek - wij noemen het vandaag de dag: de Openbaring -
naar de zeven gemeenten in Klein-Azië moeten sturen.

Omdat die mensen, die door hun vragen en zorgen óók het zicht op de Here Jezus
waren kwijtgeraakt - die Openbaring zouden lezen.

En door die woorden getroost en bemoedigd zouden worden.

*

Maar ... waar is dan Jezus? ...

Het zal je, gemeente, maar gebeuren.

Midden op de dag, op een zondag, ... en de Here Jezus verschijnt aan je.

Dat brengt je van je stuk.

Dat verandert je leven. 180 Graden om.

Dat overkomt Johannes op Patmos!

Op de eerste dag van de week hoort hij een stem.

Een stem vanuit de hemel.

De stem van iemand als eens mensenzoon.

En Johannes schrijft: *"En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij
sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaars, en te midden van
die kandelaars iemand als eens mensen zoon, ..."*

Johannes keert zich om en ... ziet!

Dat zijn twee handelingen. Je omkeren en ... zien.

Omkeren. Van richting veranderen. Een draai van 180 graden maken.

Je richten naar de stem, die tot je spreekt.

De Bijbel noemt dat met een vergelijkbaar woord: bekering.
Dat is iets wat Jezus steeds weer van ons vraagt.
Als Hij gaat spreken ... niet de andere kant op blijven kijken ... maar je omkeren, je bekeren.
En als je je omgekeerd hebt ... niet de ogen sluiten, maar ... ze opensperren.
Dan pas zie je, wat ook Johannes ziet.

Even terug naar ons zelf. Ik denk wel eens ... zouden veel mensen vandaag de dag het zicht op de Here Jezus zijn kwijtgeraakt omdat zij hun eigen wegen zijn gegaan? De mens van vandaag is toch machtig, mondig.
Eigenlijk heeft hij de Here Jezus niet nodig.
Laat staan dat die Jezus iets zou zijn als een Verlosser, een Bevrijder.
Want een mens van vandaag heeft geen verlosser of bevrijder nodig.
Je verlost je zelf toch, als het nodig is?
Je bent toch een vrij mens, die kan doen en laten wat 't ie aardig en leuk vindt?
Wil de mens van vandaag het zicht op de Here Jezus terugkrijgen dan zal hij zich moeten omkeren, zich moeten bekeren en moeten luisteren naar wat Gods Woord over deze Here Jezus zegt.

*

"En toen ik mij omkeerde, zag ik ..."

Het is, broeders en zuster, jongelui, huiveringwekkend wat Johannes in dit visioen te zien krijgt.

Op de dag van de opstanding en van de verschijning van de Opgestane Heiland, ziet Johannes de Here Jezus als de Zoon des Mensen.

Zijn visioen lijkt op dat van Daniël, een van de 'grote' profeten van het Oude Testament.

Even iets over Daniël. In zijn droomgezicht in Daniël 7 ziet Daniël iemand gelijk een mensenzoon (Daniël 7:13).

Hij komt met de wolken en wordt voor geleid voor een Oude van dagen.

"En - profeteert Daniël - Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden Hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderflijk is."

De overeenkomsten tussen Daniël 7 en 10 en Openbaring 1 zijn niet toevallig.

Voor het optekenen van het roepingsvisioen - schrijft een uitlegger - heeft het bijbelboek Daniël model gestaan.

Ik geloof en weet wel zeker dat de Heilige Geest ervoor gezorgd heeft dat wat Johannes op Patmos opschreef ... herinneringen oproep bij de lezers in Klein-Azië.

Zij moeten bij het lezen van Openbaring 1 gedacht hebben: Dit is waarover de profeet Daniël heeft gesproken.

Wat hij geprofeteerd heeft wordt nu werkelijkheid!

*

Johannes ziet hier, Jezus, als de Zoon des Mensen.

Die aanduiding: Zoon des Mensen komt in de Bijbel vaker voor.

Maar liefst 50 keer bij de andere profeet, bij Ezechiël.

Dan worden deze woorden vertaald met: mensenkind.

Letterlijk staat er eigenlijk: Mens van de aarde, zoon van Adam.

Uit de evangeliën blijkt dat Jezus Zichzelf zo noemde.

We komen deze aanduiding dan ook op maar liefst 90 plaatsen in de evangeliën tegen. Jezus noemde Zichzelf nooit: Zoon van God.

In die zin stond Hij niet op Zijn hoge afkomst.

De titel 'Zoon des Mensen' duidt integendeel op nederigheid en zachtmoedigheid. Ook wanneer er sprake is van Zijn lijden is Jezus ... de Zoon des Mensen. Hij is de zoon van Adam, die door en in Zijn lijden aan ons mensen gelijk is geworden. Maar die ook - in zijn overwinning op de dood - de Machtige is gebleken.

*

Hoe ziet die Zoon des Mensen er dan uit?

Weer tekent de Heilige Geest de Here Jezus in beelden die ook Daniël gebruikt *"En toen ik mij omkeerde, zag ik (de zeven gemeenten in Klein-Azië als) zeven gouden kandelaars, en te midden van de kandelaars iemand als eens mensenzoon (iemand die op een mens leek), bekleed met een tot de voeten reikend (priester-)gewaad, en de borsten omgord met een gouden gordel (als teken van zijn koninklijke waardigheid), en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw (teken van zijn reinheid en zijn goddelijkheid), en zijn ogen als een vuurvlam (ogen die alles doorzien en verteren wat onrein, wat zondig is); en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt (daarmee zal hij als overwinnaar zijn vijanden onder de voet lopen), en zijn stem was als een geluid van vele wateren (geweldig, majestueus, iedereen móet wel naar Hem luisteren of hij wil of niet). En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand (de sterren zijn het symbool voor de zeven engelen die de zeven gemeenten in Klein-Azië in de verdrukking ... beschermen) en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard (het zwaard van het Woord van God, dat de diepste gedachten van de harten van mensen zal blootleggen) en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht (zo verblindend, zo hemels is zijn gestalte)."*

Het is, broeders en zusters, jongelui, niet te verwonderen dat Johannes "als dood voor zijn voeten" neervalt.

Het zal je maar gebeuren.

Je zult op zondag - midden op de dag - maar zoiets huiveringwekkends mogen zien. Jezus Christus, in zijn heerlijkheid en majesteit.

Als priester en als koning.

Als dé grote Hogepriester en als de Koning der koningen.

Telkens in de Bijbel lees je, dat als mensen iets van die heerlijkheid en majesteit van God mogen zien, ze als dood op de grond vallen.

Zo overweldigend, zo anders is God.

Maar telkens lees je in de Bijbel ook van de ontfermende genade van God.

Hij verteert mensenkinderen niet met vuur ...

Hij spreekt hen liefdevol aan.

Bemoedigt ze.

En ... geeft ze een goddelijke opdracht.

Zo ook hier: *"En Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk."*

Eerst dat gebaar: *"Hij legde zijn rechterhand op mij."*

Als een bemoediging.

Als een blijk van vriendschap en vertrouwen.

Heeft iemand wel eens een hand op uw schouder gelegd?

Je voelt als het ware de warmte van die ander, die hartelijke bewogenheid in je overvloeien.

Wel eens uw hand gelegd op de schouder van die ander?

Een hand op de schouder van je inmiddels bejaarde vader.

Of een hand op de schouder van je zoon, je dochter, die zo verschrikkelijk z'n best heeft gedaan, maar die toch niet mocht slagen voor het examen.
Een hand zegt soms meer ... dan een stroom van woorden.

"Hij legde zijn rechterhand op mij."

De rechterhand.

Dat is volgens de Bijbel altijd ... de goede hand.

De hand van het heil.

En is het goede, het heil, dat de Here Jezus Christus met ons voor heeft, niet zijn genade, zijn vergeving?

Juist als je daar vanmorgen - bij de viering van het avondmaal - nog aan twijfelt, voel je dan zijn hand op je schouder.

Bij Hem ben je veilig en geborgen.

ook die woorden: *"Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste."*

Aan het begin was Christus.

Aan het einde zal Christus er ook zijn.

was er bij ... toen de hemel en de aarde werden geschapen.

Hij zal er ook bij zijn ... bij de voleinding.

Pas het maar toe op uw en jouw en mijn eigen leven.

Het eerste van ons leven ... is onze geboorte.

En het laatste ... dat is ons sterven. Jezus Christus, de Zoon des Mensen, Hij is daarbij. Hij legt zijn hand op uw, jouw en mijn leven.

Hij zegt: Je hoort bij Mij.

Bij de doop zie je die hand zichtbaar op het voorhoofd van de dopeling neerdalen.

En bij de uitgang van het leven ... ook dan is Christus daarbij.

Hij is op aarde geweest, geboren in een stal, gestorven aan een kruis.

Hij is, als de Zoon des Mensen, in ons menselijk geslacht gekomen.

Hij heeft geleden, gestreden, gehuild en geworsteld.

Maar Hij heeft de dood van zijn kracht beroofd toen Hij als eersteling, als baanbreker, opstond uit het graf.

God, de Vader, heeft Hem alles in handen gegeven.

Hij heeft onze aardse grenzen doorbroken.

Er is ruimte gekomen ... om te leven.

Om voor eeuwig te leven.

Met deze Here en deze Heiland.

Wij zijn ... in zijn goede handen.

Want Hij heeft de sleutels van de dood en van het dodenrijk.

*

Johannes op Patmos mag deze woorden van troost en bemoediging doorgeven aan de zeven gemeenten in de verdrukking.

Vanmorgen bereiken deze woorden ook ons.

Woorden die klinken in een tijd van Godsverduistering.

Godsverduistering?

Nee, zou Johannes zeggen, keer je maar om en zie.

Want daar staat Jezus, de Zoon des Mensen, ... tussen de kandelaars.

De kandelaar als het beeld voor de gemeente.

De gemeente als het licht voor de wereld, stralend in de duisternis van zonde en de dood.

Getuigend van Gods liefde en zijn genade.

Dáár, midden tussen de gemeenten, daar staat de Here Jezus.
Als de grote Hoge priester die zijn leven voor ons heeft gegeven
En als de Koning der koningen die zijn gemeenten beschermt en regeert.

Door zijn Woord en met zijn Heilige Geest is deze Zoon des Mensen vanmorgen ook bij ons hier in de kerk.

En Hij nodigt - allen die zich in hun leven hebben omgekeerd en in geloof op Hem vertrouwen - uit ... om met Hem de maaltijd te vieren.

Bij brood en wijn mogen wij gedenken dat deze Heiland zijn leven voor ons heeft gegeven.

En hoe Hij door zijn opstanding een nieuw begin mogelijk heeft gemaakt.

Met God, met ons.

Kom dan en voel de warmte van zijn hand op je schouder.

Je zonden zijn je vergeven. Kom dan, mensenkind, en zondig niet meer.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 12 juni 1994

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !